

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

Sa sedištem u zgradi Apelacionog suda u Prištini

Predmet broj: **PKR 276/13**

Datum: **19. jul 2013 godine**

Objavljene presude ne moraju biti konačne i mogu podlegati žalbi prema važećem zakonu.

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI u Pretresnom veću u sastavu EULEX sudija **Mariola Pasnik**, predsedavajući, sudija Republike Kosovo **Faik Hoxha**, i EULEX sudija **Franciska Fiser**, članovi veća, uz učešće pravnog referenta EULEX-a Grzegorz Lewocki, kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv:

N.B., nadimci "Gj." i "S.", ime oca I., ime majke N., rođen x xx xxxx u xxxx, opština xxxxx, kosovski Albanac, broj lične karte xxxxxxxxx, oženjen, otac dvoje dece.

Okrivljeni, N. B., optužen Optužnicom Specijalnog tužioca EULEX-a Maurizia Salustra pri Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo (STRK) PPS 460/09, od 26. aprila 2013 godine, podnetom sudu istog dana sa sledećim krivičnim delom, krivično gonjenim *ex officio*:

N.B. optužen za krivično delo teškog ubistva, po članu 30, stav 1 i stav 2 Krivičnog zakona Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo (KZSAPK), u vezi sa članom 22 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ), trenutno kažnjivim članovima 31 i članom 179 stav 1, pod-stav 1.4 KZK, u saizvršilaštvu sa **S.A., B.S., Sh.U.** i **F.G.**, zbog toga što je on ubio **I.K.** ispalivši mu nekoliko metaka iz vatrenog oružja u glavu. Tačnije je, u noći ubistva grupa saizvršilaca, uključujući N.B. prišla kući žrtve, jedna od njih je pokucao na vrata, i kada je žrtva izašla N.B. ga je usmrtio sa najmanje 6 metaka ispaljenih iz pištolja marke škorpion koji mu je nabavio jedan od saizvršilaca. **U Prištini, 06. avgusta 1999 godine;**

NAKON održavanja uvodnog ročišta zatvorenog za javnost, osim posmatrača iz Fonda za humanitarno pravo Kosovo 03. jula 2013 godine, tokom kojeg se okrivljeni izjasnio da je

kriv. Nakon donošenja rešenja o prihvatanju izjašnjavanja o krivici od strane okrivljenog 03. jula 2013 godine, i nakon glavnog zatvorenog pretresa u cilju utvrđivanja pitanja relevantnih za izricanje presude 15. jula 2013 godine, održanog u prisustvu optuženog N.B., g. O.H., njegovog branioca i g. Maurizia Salustra, Specijalnog tužioca EULEX-a pri STRK i oštećene strane, kao iz posmatrača iz Fonda za humanitarno pravo Kosovo.

NAKON većanja i glasanja pretresnog veća, održanog 15. i 19. jula 2013 godine;

PREMA članu 3, stav 2 KZK, članu 30, stav 1 i stav 2 Krivičnog zakona Socijalističke Autonomne pokrajine Kosovo (KZSAPK), u vezi sa članom 22 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ) i članom 22, stav 1, pod-stav 1.53, članom 25, stav 3, članom 248, stav 4, članom 359 stav 1 i 2, članom 365 stav 1, pod-stavovi 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 i 1.6 Zakonika o krivičnom postupku (**ZKP**) kako je usvojeno u Krivičnom zakonu br. 04/L-123 dana 13. decembra 2012 godine, koji je stupio na snagu 01. januara 2013 godine.

Takođe uzimajući u obzir osnove iz člana 42, stav 2 i člana 43, stav 1, pod-stav 1.1. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ).

Dana 19. jula 2013 godine, na otvorenom ročištu i u prisustvu optuženog i njegovog branioca, specijalnog tužioca EULEX-a i posmatrača iz Fonda za humanitarno pravo Kosovo i oštećene strane.

Donosi sledeću:

PRESUDU

I Prema članu 3 stav 2 KZK, članu 30 stav 1 i stav 2 Krivičnog zakona Socijalističke Autonomne pokrajine Kosovo (KZSAPK), u vezi sa članom 22 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ), N. B., sa gore navedenim ličnim podacima, **PROGLAŠAVA SE KRIVIM** za Teško ubistvo zbog toga što je, u saizvršilaštvu sa S.A., B.S., Sh.U. i F. G. on ubio I. K. tako što je u njega ispalio nekoliko hitaca iz vatrenog oružja. Tačnije je, u noći ubistva grupa saizvršilaca, uključujući N.B. prišla kući žrtve, jedna od njih je pokucao na vrata, i kada je žrtva izašla N.B. ga je usmrtio

sa najmanje 6 metaka ispaljenih iz pištolja marke škorpion koji mu je nabavio jedan od saizvršilaca. U Prištini, 06. avgusta 1999 godine;

STOGA SE:

II Prema članu 3 stav 2 KZK, članu 30, stav 1 i stav 2 Krivičnog zakona Socijalističke Autonomne pokrajine Kosovo (KZSAPK), i članu 42, stav 2, i članu 43, stav 1, pod-stav 1.1 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ), okrivljeni N. B. (sa gore navedenim ličnim podacima), osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od **četiri godine (4) i šest meseci (6)**.

III Prema članu 365, stav 1, pod-stav 1.5 ZKP, vreme provedeno u sudskom pritvoru od 30. novembra 2009 godine do 29. novembra 2010 godine biće uračunato u kaznu.

OBRAZLOŽENJE

I. Proceduralni istorijat:

1. **26. april 2013** – Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo podiglo je optužnicu;
2. **28. april 2013** – Imenovani su predsedavajući sudija EULEX-a i član veća iz EULEX-a;
3. **14. maj 2013** – Imenovan je sudija Republike Kosovo od strane Predsednika OS u Prištini;
4. **16. maj 2013, 24. maj 2013 i 05. jun 2013** – imenovani su ex-officio branioci ali oni nisu prihvatili da brane okrivljenog;
5. **11. jun 2013** – uvodni pretres (odložen zbog izostanka branioca i okrivljenog);
6. **13. jun 2013** – imenovan je ex-officio branilac okrivljenog – Predsednik advokatske komore u Prištini;
7. **03. jul 2013** – uvodni pretres;
8. **15. jul 2013** – glavni pretres u cilju utvrđivanja pitanja relevantnih za izricanje presude;
9. **19. jul 2013** – izricanje presude.

II. Podnesci tužilaštva:

Tužilac je zatražio da okrivljeni bude proglašen krivim prema optužnici. On je takođe izjavio da prilikom donošenja presude treba uzeti u obzir da su, na osnovu neprekidne saradnje okrivljenog i na osnovu njegovih dvaju izjava podnete dve optužnice protiv ukupno 7 okrivljenih i dve osuđujuće presude su donete od strane kosovskih sudova. Okrivljeni je u dva navrata proglašen svedokom saradnikom i u dva navrata je utvrđeno da je on pouzdan svedok saradnik, okrivljeni je pokazao kajanje zbog toga što je učinio i on se pred sudom izjasnio krivim. Tužilaštvo je izjavilo da se može doneti zaključak, ako je okrivljeni bio saradnik pravde, da on zaslužuje olakšavajuće okolnosti, i da njegova kazna bude umanjena, ako ne na minimum, onda blizu minimalnoj. Pored toga tužilac je izjavio da okrivljeni N.B., koji je tokom proteklih godina strpljivo čekao svoju kaznu i koji je učestalo ponavljao svoju uvodnu verziju činjenica i ponavljao svoje iskaze, to zaslužuje.

III. Podnesci okrivljenog:

Tokom uvodnog pretresa održanog 03. jula 2013 godine okrivljeni je potvrdio optužbe i izjasnio se krivim za ubistvo I.K. Tokom glavnog pretresa u cilju utvrđivanja pitanja relevantnih za izricanje presude održanog 15. jula 2013 godine on je još jednom potvrdio svoju krivicu. Okrivljeni nikada nije opovrgao svoju umešanost u tački opisanoj u optužnici.

IV. Podnesak branioca (1) i njegov kratak rezime iznet u njegovoj završnoj reči (2):

1. Branilac je zatražio od pretresnog veća da uzme u obzir olakšavajuće okolnosti koje su postojale na strani optuženog, i nakon određivanja kazne, on treba da nametne kaznu zatvora ispod minimalnog trajanja predviđenog zakonom.
2. U svojim argumentima branilac je izjavio da su se nakon potpisivanja „Kumanovskog sporazuma” kojim je okončan rat na Kosovu, dogodile nepredvidive stvari, zbog toga što situacija još uvek nije bila pod kontrolom. KFOR nije imao kapacitete da takođe pokriva civilne delove; stoga su grupe ljudi bile pod značajnom euforijom, van kontrole, što je trajalo nekoliko narednih meseci. On navodi da su za određeni deo stanovništva u to vreme, zaposleni i osoblje bivšeg komunističkog sistema bili neželjene i omrzute osobe. Pod tim okolnostima, nažalost, desilo se ubistvo I.K., koji je bio penzionisani inspektor policije, koji je, duži vremenski

period, bio posvećen svom civilnom i porodičnom životu. Pod tim okolnostima, okrivljeni N.B. je smatrao da ubistvom I.K. izvršava patriotski čin. Okrivljeni je sam prijavio slučaj, time što je priznao da je izvršio zločin, a takođe je priznavanjem krivice zbog počinjenog zločina on pokazao visok stepen moralne i krivične odgovornosti, kao i veoma duboko kajanje. On je zatražio oprostaj od oštećene porodice zbog ogromne greške koju je počinio. Imajući u vidu njegovo duboko kajanje, njegovo neprekidno traženje oprostaja od oštećene porodice, njegovu saradnju sa policijom a naročito sa tužilaštvom i sudom, imajući u vidu da je on porodični čovek, oženjen i roditelj troje (3) dece, ovaj optuženi bi trebao da ima dovoljno olakšavajućih okolnosti prilikom donošenja odluke o krivičnoj kazni. Branilac je izjavio da je on bio duboko uveren da bi pretresno veće naročito trebalo da uzme u obzir olakšavajuće okolnosti koje su bile predstavljene od strane optuženog, i da će, nakon određivanja kazne, ono nametnuti kaznu zatvora ispod zakonskog minimuma, s obzirom da zakon predviđa takvu mogućnost u takvim slučajevima. Osim vremena provedenog u kućnom pritvoru od 30. novembra 2009 godine do 30. novembra 2010 godine uračunatog u nametnutu kaznu, takođe treba uračunati vremenski period nakon 30. novembra 2010 godine i nadalje, njegovog boravka u teškim bezbednosnim merama EULEX policije, što čak znači njegovu potpunu izolaciju od civilnog i svakodnevnog života, u sklopu bliske zaštite, sporazuma potpisanog od strane okrivljenog i šefa Misije EULEX Xaviera De Marnhaca.

V. Podnesci oštećenih strana:

A.K. i **D.K.** bili su obavešteni o svim ročištima od strane suda. **A.K.** je bio prisutan 03. jula 2013 godine i nije uložio nikakav podnesak. **D.K.** je sve vreme bila odsutna. Ona nije uputila sudu nijedan podnesak.

VI. Dokazi uvedeni tokom glavnog suđenja:

1. Tokom glavnog suđenja pretresno veće je, uz pristanak strana u postupku, smatralo sledeće izjave pročitanim:
 - A. Izjavu okrivljenog N.B. datu 30. novembra 2009 godine;
 - B. Izjavu okrivljenog N.B. datu 03. decembra 2009 godine;

C. Izjavu okrivljenog N.B. datu 03. jula 2013 godine¹.

2. Ostali dokazi procenjeni od strane suda:

A. Presuda Okružnog suda u Prištini u predmetu S.A. et al od 17. decembra 2012 godine (P 592/11);

B. Zapisnike sa glavnih pretresa u predmetu S.A. et al (P 592/11) od 03. i 27. februara 2012; 2., 8., 16., 20., 22., 29. marta 2012; 12., 13., 25., 26. i 27. aprila 2012; 29., 30. i 31. maja 2012; 6., 7., 11., 13., 14., 18., 20. juna 2012; 25., 26. i 27. jula 2012; 6., 7., 10., 12. i 20. septembra 2012; 15., 17., 18., 22., 23. i 31. oktobra 2012; 5., 7., 14., 15., 19. i 22. novembra 2012 i 14. decembra 2012;

C. Balistički izveštaj pripremljen od strane forenzičke laboratorije (odeljenje za oznake na vatrenom oružju i alatima) od 02. septembra 2010 godine, laboratorijski referentni broj 2010-1576; PPS br. 460/09;

D. Presuda Okružnog suda u Prištini u predmetu F. G. (P. br. 371/10) od 23. novembra 2011 godine;

E. Izjave svedoka:

- i. D.K. od 23. novembra 2009 godine;
- ii. A.S. od 03. decembra 2009 godine;
- iii. B.B. od 31. decembra 2009 godine;
- iv. O.B. od 02. jula 2010 godine;
- v. G.G. od 28. novembra 2009 godine;
- vi. G.G. od 13. septembra 2010 godine;
- vii. G.G. od 28. aprila 2011 godine;
- viii. K.G. od 07. juna 2011 godine.

F. Nadležnost i sastav sudskog veća:

Prema članu 20 stav 1, članu 22 stav 1, pod-stav 1.53 i članu 25, stav 3 ZKP i članu 3, stavovi 1 i 2 Zakona o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima Misije EULEX na Kosovu (zakon br. 03/L-053) veće Osnovnog suda u Prištini poseduje kompetentnu nadležnost da presuđuje u predmetu.

¹ Glavni pretres održan 15. jula 2013 godine str. 4.

U ovom predmetu optužba protiv okrivljenog je krivično delo teškog ubistva, stoga Osnovni sud u Prištini ima nadležnost da donese presudu u ovom predmetu. Krivično delo je, prema optužnici, izvršeno u Prištini, koja potpada pod teritoriju Osnovnog suda u Prištini. Stoga, u skladu sa članom 20, stav 1 ZKP, Osnovni sud u Prištini ima geografsku nadležnost da donese presudu u ovom predmetu.

S obzirom da je ovaj slučaj predat u nadležnost EULEX sudija odlukom nadležnog organa Mobilne jedinice EULEX sudija 28. aprila 2013 godine (PKR br. 56/2013), veće je bilo u sastavu dvojice EULEX-ovih sudija i jednog kosovskog sudije prema članu 3.7 Zakona o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima Misije EULEX na Kosovu.

Nijedna od strana u postupku nije imala primedbi na sastav veća.

G. Ročišta u okviru glavnog pretresa:

Uvodno ročište zatvoreno za javnost održano je 03. jula 2013 godine. Glavni pretres u cilju utvrđivanja pitanja relevantnih za izricanje presude održan je 15. jula 2013 godine, dok je izricanje presude održano 19. jula 2013 godine u prisustvu EULEX tužioca Maurizia Salustra, optuženog N.B. i njegovog branioca O.H. Oštećeni A.K. bio je prisutan samo 03. jula 2013 godine, dok D.K. nije bila prisutna iako je ona bila uredno pozvana.

U skladu sa članom 14 ZKP, međunarodni tumači su prevodili tokom sudskog postupka i preveli su sve sudske dokumente od značaja za suđenje sa Engleskog na Albanski jezik i obrnuto, kao neophodne.

H. Nalazi suda:

Opisi činjenica:

Nakon što je neko vreme pre čina pratio I.K., okrivljeni N.B., koji je bio zajedno sa F.G., S.A. i Sh.U. u večernjim časovima 06. avgusta 1999 godine u Prištini dobio je malo vatreno oružje, tipa škorpion, iz automobila u kojima se, među ostalima, nalazio A.S. Pištolj je okrivljenom N.B. doneo F.G. sa još četiri osobe (F.G., S.A., B.S. i Sh.U.) nakon čega su se oni odvezli autom do stana pokojnog I.K. u pravcu naselja Sunčani breg. Sh.U. je dao

uputstva ostalima i ostao u autu. N.B., F. G., S.A. i B.S. su oko 21:00 otišli do ograde koja je okruživala kuću I.K. U blizini manje kapije na ulazu na ogradi oni su se rasporedili na ulici, S.A. je bio sa desne strane N.B., B.S. sa leve strane N.B. a F.G. iza N.B. S.A. je zatražio od supruge I.K., svedokinje i oštećene strane D.K., da pozove svog supruga jer su oni želeli da razgovaraju sa njim. Kada je I.K. izašao kroz kapiju na ulicu, N.B. je, nakon što je od S.A. dobio potvrdu o identitetu, upotrebivši pištolj koji je dobio, ispalio najmanje 6 metaka u pravcu I. K., čime je neposredno nakon toga prouzrokovao njegovu smrt. Odmah nakon što su meci bili ispaljeni N.B. se vratio u auto u kojem je čekao Sh.U. i odvezao se zajedno sa ostalima. F. G., S.A. i Sh.U. su nosili oružje sa sobom.

Okrivljeni je sa S.A., Sh.U. i B.S. namerno delovao u saizvršilaštvu i ubio I.K. na gore opisan način.

Okrivljeni N.B. se tokom uvodnog pretresa izjasnio krivim i u nekoliko navrata pre toga je slobodno priznao učešće u ubistvu I.K. i da je on bio ključni akter tog fatalnog događaja. Sud je mišljenja da je okrivljeni rekao istinu. To je potvrđeno njegovim izjavama u vezi sa okolnostima predmeta kada se on vratio na Kosovo oko 2009 godine i odlučio da izađe u javnost sa svojim optužbama i detaljima događaja za koje je tvrdio da je sudelovao u njima u periodu 1999-2000 godina. Pretresno veće je utvrdilo da su sledeće činjenice bile dokazane od strane tužilaštva na osnovu zapisnika sa glavnog pretresa iz 2012 godine, glavnog suđenja u predmetu S.A. et al (P. br. 592/11) i iskaza svedoka izvan opravdane sumnje.

Pored toga, sve izjave okrivljenog potkrepljene su drugim dokazima u predmetu, odnosno izjavama D.K. od 23. novembra 2009 godine, A.S. od 03. decembra 2009 godine, B.B. od 31. decembra 2009 godine, O.B. od 02. jula 2010 godine i G.G. od 28. novembra 2009 godine, 13. septembra 2010 godine i 28. aprila 2011 godine, kao i K.G. od 07. juna 2011 godine. Izjave okrivljenog su uvek bile detaljne, davale su jasnu sliku uloge/hijerarhije svakog saizvršioca i nisu bile promenljive u suštini. One su uključivale detaljan opis ponašanja saizvršilaca i pružile sliku fatalnog događaja korak po korak, od samog početka pa sve do kraja, kada su oni napustili mesto zločina.

Pravna kvalifikacija:

Na osnovu gore navedenog, ubistvo I.K. bilo je izvršeno sa jasnim predumišljajem, u prisustvu njegove supruge koja je stajala u dvorištu nekoliko metara daleko od manje kapije

na ogradi, od strane okrivljenog i grupe koja se unapred pripremila i koja je unapred isplanirala ubistvo. Osim toga, napad je bio izvršen u kući žrtve, gde se osoba može osećati sigurnom. I.K. nije imao nikakvu šansu da se zaštiti. Okrivljeni je zajedno sa drugim počiniocima imao dovoljno vremena da razmotri i da se pripremi za takvo delo. Stoga su svi moralni ili drugi skrupuli bili ostavljeni sa strane, okrivljeni je delovao beskrupulozno.

Ovi faktori se pripisuju teškom ubistvu.

Priprema i planiranje ubistva se, kako je sud dokazao u ovom predmetu, od strane suda smatraju teškim ubistvom, što ga jasno razdvaja od jednostavnijeg ubistva (član 30, stav 1 KZSAPK i član 22 KZSFRJ trenutno kažnjiv po članu 31 i članu 179, stav 1, pod-stav 1.4 KZK).

Opšte pravilo je da je za osudu neophodno sledeće: 1) da je izvršeno delo bilo krivični prekršaj kada se ono dogodilo, i 2) da nastavlja da biva krivični prekršaj u sadašnjem vremenu.

Zakon koji je bio na snazi u vreme ubistva, Krivični zakon Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo (KZSAPK), bavi se ubistvom u članu 30, gde je u stavu 1 ubistvo kažnjivo kaznom zatvora u najmanjem trajanju od 5 godine, a stav 2 propisuje najmanje 10 godina u vezi sa nekim izričito navedenim vrstama ubistva. Član 30, stav 1, pod-stav 1.1. bavi se ubistvom na „brutalan“ ili „podmukao“ način, što je u važećem krivičnom zakoniku KZK (nakon 01. januara 2013) u članu 179, stav 1, pod-stav 1.4 okvalifikovano kao „svirep“ ili „podmukao“ način. Na osnovu gore opisanih činjenica, I.K. je, kada se pojavio pred okrivljenim N.B. bio ubijen bez milosti. Iz tog razloga ovo ubistvo treba da bude okvalifikovano prema članu 30, stav 2, pod-stav 1 KZSAPK ili prema članu 179, stav 1, pod-stav 1.4 KZK, s obzirom da priroda i način izvršenog ubistva treba da budu opisani kao „podmukao način“ prema KZSAPK i „obmanjiv način“ prema KZK.

Član 22 KZSFRJ i član 31 KZK bave se saizvršilaštvom, u kojima je ključni element taj da su dve ili više osoba zajednički izvršile krivično delo sudelujući u izvršenju zločina ili značajno doprinoseći njegovom izvršenju na bilo koji drugi način. Okrivljeni N.B. je, kako je gore opisano, ispalio metke u I.K. i svaki od saizvršilaca je imao sopstvenu ulogu. S.A. i B.S. su sudelovali u ubistvu, *inter alia*, time što su pružili svoju podršku N.B. Sh.U. je izdao naređenja da se ubije I.K. i podelio je uloge. On je lično dovezao auto do kuće I.K. i

čekao u kolima kada je ubistvo bilo izvršeno. On je onda odvezao okrivljene i N.B. sa mesta zločina. Namera saizvršilaštva bila je ispunjena u potpunosti.

Analiza najpogodnijeg zakona: (trajanje kazne, ublažavanje kazne i uslovno oslobađanje).

Prema članu 3, stav 2 Krivičnog zakona Republike Kosovo br. 04/L-082 (KZK) koji je stupio na snagu 01. januara 2013 godine, u slučaju izmene u zakonu primenljivom u odnosu na određeni slučaj pre konačne odluke, primenjivaće se zakon najpovoljniji. Shodno tome, sud mora prvo utvrditi koji zakon je najpovoljniji za okrivljenog u ovom predmetu.

Okrivljeni N.B. proglašen je krivim prema Krivičnom zakonu Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo (KZSAPK) [PS br. 011-25/77] usvojenim 28. juna 1977 godine Krivičnom zakonu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ) koji su, po mišljenju veća, povoljniji po okrivljenog od trenutnog zakona.

Prema članu 30, stav 1 i stav 2, pod-stav 1 KZSAPK u vezi sa članom 22 (saizvršilaštvo) KZSFRJ, ko god da oduzme život druge osobe biće kažnjen zatvorom u najmanjem trajanju od pet (5) godina. Kazna zatvora u trajanju od najmanje deset (10) godina ili smrtna kazna (smrtna kazna je ukinuta 12. decembra 1999 godine², bez ikakve zamene) biće proglašena protiv osobe koja oduzme život drugoj osobi na brutalan ili podmukao način. 27. oktobra 2000 godine smrtna kazna zamenjena je kaznom zatvora u trajanju od četrdeset (40) godina.³

Trenutno je teško ubistvo u saizvršilaštvu kažnjivo članom 179, stav 1, pod-stav 1.4 i članom 31 KZK. Prema tom članu, kazna zatvora u trajanju od najmanje deset (10) godina ili doživotna kazna zatvora biće nametnuta bilo kojoj osobi koja liši drugu osobu njegovog/njenog života na svirep ili podmukao način.

Kada je reč o smanjivanju kazne prema članu 75, stav 1, pod-stav 1.3 KZK, sud može nametnuti kaznu ispod granica predviđenih zakonom ili nametnuti manju kaznu u slučajevima kada se počinitelj izjasnio krivim ili je zaključio sporazum o priznanju krivice. U takvim slučajevima sud treba da uzme u obzir mišljenje tužioca, branioca i oštećene strane u vezi sa ublažavanjem kazne, i on će biti posavetovan o, ali ne i ograničen granicama

² Uredba UNMIK-a 1999/24 čl 1 (5);

³ Uredba UNMIK-a 2000/59 čl 1 (6);

navedenim u članu 76 KZK, koji u stavu 1, pod-stav 1.1. umanjuje kaznu na sledeći način „*ukoliko je kao minimalna kazna za krivično delo propisan period od najmanje deset (10) godina zatvora, kazna može biti smanjena na zatvor do pet (5) godina*“.

Prema članu 42, stav 2 KZSFRJ, sud može odmeriti kaznu ispod granice propisane zakonom, ili primeniti blažu vrstu kazne kada utvrdi da postoje osobito olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. Član 43, stav 1, tačka 1.1 KZSFRJ navodi da „*kada postoje uslovi za ublažavanje kazne iz člana 42 ovog zakona, sud će ublažiti kaznu u ovom granicama: 1) ako je za krivično delo kao najmanja mera kazne propisan zatvor u trajanju od tri ili više godina, kazna se može ublažiti do jedne godine zatvora*”.

Iz tih razloga, na osnovu onoga što je rečeno i člana 42, stav 2, i člana 43, stav 1, tačka 1.1. KZSFRJ, kazna zatvora može biti umanjena za period do jedne godine zatvora, što je najblaže za okrivljenog i kazna zatvora može biti nametnuta u trajanju od 1 godine do 9 godina i 11 meseci.

Kada je reč o uslovnom oslobađanju prema članu 9, stav 2 Krivičnog zakona Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo, osuđenik koji je odslužio **jednu trećinu (1/3)** svoje kazne može izuzetno biti pušten iz zatvora ukoliko su ispunjeni uslovi navedeni u stavu 1 ovog člana i ukoliko specijalne okolnosti u vezi sa osuđenikovom ličnošću očigledno ukazuju da je cilj kažnjavanja postignut.

Prema članu 166, stav 3 Zakona o izvršenju krivičnih sankcija koji je stupio na snagu 01. jula 1977 godine, u izuzetnim slučajevima, takođe može biti proglašeno uslovno oslobađanje osuđenog lica koji je odslužio **jednu trećinu (1/3)** zatvorske kazne ukoliko postoje uslovi iz stava 2 ovog člana i ukoliko specifični uslovi, koji se odnose na njegovu ličnost, potvrđuju da je svrha kazne postignuta.

Prema članu 94, stav 2 Krivičnog zakonika Republike Kosovo br. 04/L-082 (KZK), licu koje je osuđeno zbog krivičnog dela za koje je propisana kazna od najmanje pet (5) godina, može se odobriti uslovni otpust nakon što je odslužio dve trećine (2/3) izrečene kazne. Za druga krivična dela, osuđenik može dobiti uslovni otpust nakon odslužene **polovine (1/2)** izrečene kazne.

Na osnovu svega gore navedenog, Krivični zakon Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo (KZSAPK) i Krivični zakon Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ) su najpovoljniji zakoni za okrivljenog kada je u pitanju zatvorska kazna, ublažavanje kazne i uslovni otpust, i prema članu 3, stav 2 Krivičnog Zakonika Republike Kosovo Zakonik br. 04/L-082 (KZK) koji je stupio na snagu 01. januara 2013 godine, treba da bude primenljiv u vezi sa okrivljenim N.B.

Predstavljeni i procenjeni dokazi:

Okrivljeni N.B. stao je iza svojih izjava datih 30. novembra 2009 godine, 03. decembra 2009 godine i 03 jula 2013 godine, u kojima je on detaljno opisao kako je bio pokupljen automobilom sa F. G. i S.A. a nakon toga su se njih trojica odvezla do hotela „Victory“ u Prištini, gde su se sreli sa Sh.U., D.H. i B.S., i šta se dogodilo kasnije. Iz drugog auta u kojem je sedeo A.S. sa njegovim vozačem, F.G. je dobio pištolj marke Škorpion sa prigušivačem i doneo ga N.B. nakon toga se grupa bez D.H. odvezla do kuće I.K. Tokom vožnje Sh.U. je dao svoja uputstva da I.K. treba da bude ubijen. N.B. je, sa pištoljem marke Škorpion u ruci, odgovorio potvrdno. Auto je bio parkiran 50-100 m daleko od kuće I.K. Sh.U. je ostao u kolima dok su S.A. B.S., F. G. i N. B. pešice otišli do kuće. Sva četvorica su nosila oružje. Na kapiji su se njih četvorica rasporedili na taj način da je S.A. bio sa desne strane N.B., B.S. sa leve strane i F.G. iza N.B. Kada je žena odgovorila na njihov poziv, oni su tražili I.K. jer su želeli da razgovaraju sa njim o pasošu. Kada se I.K. pojavio na ulici ispred ograde, njegov identitet je bio potvrđen od strane S.A. Onda je N.B. koristeći pištolj koji je dobio, ispalio nekoliko metaka, između 5 i 11, u telo I.K. Nakon toga se grupa vratila u auto u kojem je sedeo Sh.U. i odvezla se u pravcu restorana “Quafa” gde su svi večerali.

Osim toga, okrivljeni N.B. dao je svoje izjave pred dva pretresna veća u predmetima Okružnog suda u Prištini 1) F. G. (P. br. 371/10) i 2) S.A. et al (P. br. 592/11). U oba navedena slučaja njegove izjave bile su procenjene od strane veća kao verodostojne i složene, i donete su dve osuđujuće presude.

Potkrepljujući dokazi:

Oštećena strana i svedokinja D.K. svedočila je pred većem u predmetu S.A. et al (P. br. 592/11) 02. marta.⁴ (Ona je objasnila, *inter alia*, da je njen suprug pre penzionisanja bio

⁴ Zapisnik od 15. jula 2013 godine (iz zapisnika od 02. marta 2012 godine str. 8 ff);

zaposlen u službi državne bezbednosti.⁵ Dana 06. avgusta 1999 godine četiri osobe⁶ pozvale su sa kapije koja je okruživala njihovu kuću u xxxx ulici broj xx i pozvali njenog pokojnog supruga pošto su želeli da razgovaraju o prodaju autobusa marke Zastava.⁷ Onaj koji je govorio bio je niži i imao je kratku kosu.⁸ Nakon toga se ona vratila unutra i dovela njenog supruga, koji je izašao izvan kapije. Neposredno nakon toga, dok se ona nalazila oko 5 metara dalje⁹ i razgovarala sa svojim deverom, čula je pucanj i ne seća se više ničeg dok nije bila u KFOR-u.)¹⁰

Forenzička laboratorija je testirala i analizirala 6 čaura pronađenih na mestu zločina i jednu čauru koju je dostavio N.B. ovom analizom je zaključeno da je 6 čaura bilo upotrebljeno od strane oružja kalibra 7.65 x 17 mm vrste Škorpion, dok je 1 čaura dostavljena od strane N.B. bila iz drugačijeg oružja marke Škorpion kalibra 7.65 x 17 mm.

Procena dokaza:

Izjave N.B iz 2009 godine, kao i iz pred-pretresne faze potkrepljene su iskazima D.K. o ključnim tačkama. Postoji kontradiktornost između onoga što je rečeno, o onome o čemu je grupa koja se nalazila izvan kapije želela da razgovara sa I.K. N.B. je svedočio da su u pitanju bili pasoši, dok je D.K. svedočila o prodaji autobusa marke Zastava. To je bilo prvo ubistvo koje je počinio N.B. njegova koncentracija bi normalno i prirodno bila usredsređena na ključni deo onoga što treba da se desi, tačnije na ispaljivanje pucnjeva u žrtvu. Stoga drugi beznačajniji elementi ne bi bili toliko u fokusu. Okrivljeni je stajao iza tih izjava tokom faze glavnog suđenja.

Forenzička analiza je zaključila da su pronađene čaure bile iz dva različita pištolja marke Škorpion. Šest čaura i delić jednog metka poticali su iz jednog oružja, dok je čaura koju je dostavio N.B. bila iz drugačijeg oružja. To se lako može objasniti činjenicom da čaura podneta od strane N.B. mora biti iz različitog Škorpiona od onog kojeg je on koristio kada je ubio I.K. Da N.B. izgleda nije bitno poznao vatreno oružje manjeg kalibra, za razliku od D.H., demonstrirano je kada je N.B. bio unakrsno ispitivan od strane D.¹¹ Forenzička

⁵ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 10);

⁶ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 11 i str. 16);

⁷ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 11 i str. 17);

⁸ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 12 i str. 18);

⁹ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 33);

¹⁰ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 11 i str. 33);

¹¹ Zapisnik od 15. jula 2013 (iz zapisnika od 02. marta 2012 str. 33);

analiza potkrepljuje iskaz N.B. o tome da je bio upotrebljen Škorpion i da je on ispalio između 5 i 11 hitaca u I.K..

Nema sumnje da je I.K. preminuo neposredno nakon toga kao rezultat metaka ispaljenih u njega u večernjim časovima 06. avgusta 1999 godine, i niko nije osporio ovu činjenicu.

Sud nalazi da su hore opisane izjave N.B. u vezi sa ubistvom I.K. verodostojne i prihvatljive. Pored toga, kako je već navedeno više puta, on je dao iskaze o ovom incidentu u više navrata, iskaze koji su detaljni i dosledni. Oni su logični i bez ikakvih suštinskih kontradiktornosti. Sud smatra da nema razloga da N.B. inkriminiše samog sebe na ovaj način.

Izjave N.B. u ovom predmetu se preklapaju kada je reč o ključnim delovima o tome šta se dogodilo sa pričama o I.K., uključujući da su četiri osobe tražile I.K. na kapiji, na manjim vratima kuće I.K., oko 21:00 časova 06. avgusta 1999 godine, i brzo izvršeno ubistvo I.K. u obliku likvidacije, praćeno brzim bekstvom počinioca sa mesta zločina. Samo je N.B. identifikovao počinioce.

Po toj osnovi, i dokazima razmotrenim u celosti, sud ima poverenje u izjave N.B. po ovom pitanju. Pored toga, uzimajući u obzir gore navedene potkrepljujuće dokaze, sud smatra događaj opisan od strane N.B. dokazanim van opravdane sumnje.

Razmatranja u vezi sa osuđivanjem:

Prilikom dole navedenog razmatranja odgovarajuće kazne za okrivljenog, sud uzima u obzir pitanja sadržana u članu 3 KZK i da je krivično delo počinjeno kada je sve bilo organizovano i podržano od strane snalažljive grupe koja je, *inter alia*, imala na raspolaganju dovoljno vremena, oružje i vozila za ranije praćenje oštećenih strana, da bi pripremila i isplanirala zločine i organizacione kapacitete za njihovo brzo izvršavanje.

Okrivljeni je pripadao jasno definisanoj grupi, koju su sačinjavala petorica osumnjičenih, uključujući F.G. sa dobro definisanom hijerarhijom i vođstvom i dobijanjem naloga ili odobrenja od strane A.S. Tokom opisanih događaja svi okrivljeni su nosili oružje.

Uloga i kažnjavanje okrivljenog:

Sud je našao dokazanim da je N.B. ispalio huce i ubio I.K. u saizvršilaštvu, kako je gore opisano. Pored toga, on je učestvovao voljno i time je delovao sa neophodnom direktnom namerom u toj prilici.

Sud je takođe utvrdio da je dokazano da N.B. nije bio dominantna ili vodeća figura. On je učestvovao u aktivnostima grupe.

Određivanje kazne:

Unutar ovog okvira veće je procenilo sve relevantne aspekte u korist i na štetu optuženog.

a) Olakšavajući faktori:

Prema članu 42, stav 2 i članu 43, stav 1, tačka 1.1 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ) kao primenljivim prema okrivljenom i veće je, kao olakšavajući faktor, smatralo ponašanje okrivljenog i njegovu porodičnu situaciju (događaj se desio pre 14 godina – troje dece starosti 8, 10 i 12 godina, supruga, oženjen); njegovo vreme (godinu dana) u sudskom pritvoru i činjenicu da se od 2010 on nalazi pod stalnom zaštitom. On je priznao da je izvršio ubistvo i izjasnio se krivim pred sudom, on je pokazao kajanje zbog onoga što je učinio i izvinio se porodici žrtve. Osim toga, N.B. je sve ove godine strpljivo čekao svoju kaznu i neprekidno je ponavljao svoju početnu verziju činjenica i ponavljao svoj iskaz od početka do kraja u njegovom slučaju.

Kao dalji olakšavajući faktor treba uzeti u obzir saučesništvo i nepromenljivost izjava okrivljenog od prvog ispitivanja tokom istražnog postupka i tokom suđenja u vezi sa ubistvom I.K. On je naveo sve saizvršioce, opisao njegova i druga pravila. On je naveo ko je izdao naređenje, i on nije izmenio svoje izjave. Tokom 2011 i 2012 godine, na osnovu njegovih svedočenja datim u dva predmeta, šestorica saizvršilaca su osuđena na zatvorske kazne. Zbog stava okrivljenog, porodica žrtve, pravda i društvo su imali priliku da saznaju istinu.

Stoga, sve gore navedene okolnosti bile su uzete u obzir kao glavni olakšavajući faktori koji su rezultirali blažom kaznom za okrivljenog.

b) Otežavajući faktori:

Prema članu 30, stav 1 i stav 2, pod-stav 1 KZSAPK u vezi sa članom 22 KZSFRJ, ko god da oduzme život druge osobe biće kažnjen zatvorom u najmanjem trajanju od pet (5)

godina. Zatvorska kazna od najmanje 10 godina do 40 godina (koja je zamenila smrtnu kaznu) biće doneta protiv osobe koja je lišila života drugu osobu na brutalan i podmukao način. Otežavajuće okolnosti zločina počinjenog od strane okrivljenog su jasno vidljive u njegovom načinu aktivnosti i dovele su do aktivnosti da je pravna kvalifikacija izneta od strane tužioca (teško ubistvo, a ne jednostavno) već to pokazala.

Nakon razmatranja svih tih faktora, sudsko veće izreklo je kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 meseci.

Vreme provedeno u kućnom pritvoru:

Okrivljeni N.B. proveo je vremenski period od 12 meseci, od 30. novembra 2009 godine do 29. novembra 2010 godine u kućnom pritvoru. Prema članu 365, stav 1, pod-stav 1.5 KZK, vreme provedenu u sudskom pritvoru biće uračunato. Vreme nakon 29. novembra 2010 godine do 19. jula 2013 godine, kada se nalazio pod posebnim bezbednosnim merama i kada je bio pod bliskom zaštitom je prirodna posledica njegove saradnje sa pravosuđem i ni po kojoj zakonskoj odredbi ne može se smatrati merom kućnog pritvora. Sud mora naglasiti da je okrivljeni dobrovoljno pristao da saraduje tako da su uslovi njegove zaštite bili samo osnovne posledice njegove aktivnosti. Prema Zakoniku o krivičnom postupku samo vreme provedeno u kućnom pritvoru može biti uračunato, kao i bilo koje drugo. Branilac ili okrivljeni su 26. jula 2013 godine podneli zahtev sudu da uračuna vreme provedeno pod posebnim bezbednosnim merama pre donošenja odluke o kućnom pritvoru.

Kako je navedeno u daljem tekstu, prema članu 9, stav 2 Krivičnog zakona Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo, osuđenik koji je odslužio jednu trećinu (1/3) kazne, može podneti zahtev za uslovni otpust. Okrivljeni je bio osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 meseci. Godinu dana kućnog pritvora (2009-2010) biće uračunato. Trenutno se okrivljeni nalazi u kućnom pritvoru i on će imati pravo da zatraži pomilovanje 20. januara 2014 godine.

Imovinskopravni zahtev:

Nikakvi imovinskopravni zahtevi nisu podneti.

Troškovi krivičnog postupka:

Prema članu 453, stav 4 ZKP, sud oslobađa okrivljenog obaveze da u potpunosti nadoknadi troškove krivičnog postupka kako je navedeno u članu 450, stav 2, pod-stavovi 2.1 do 2.6 i troškovi krivičnog postupka biće plaćeni iz budžetskih sredstava.

Sačinjeno na Engleskom, ovlašćenom jeziku.

PREDSEDNIK VEĆA:

\

EULEX sudija

Mariola Pasnik

ZAPISNIČAR

Obrazložena Presuda kompletirana i potpisana 07. oktobra 2013 godine.

Pravni lek:

Prema članu 380 i članu 381 ZKP, ovlašćena lica imaju pravo podnošenja žalbe protiv ove Presude u roku od 15 dana od dana uručivanja kopije Presude. Žalba se podnosi Osnovnom sudu u Prištini.